

AL HILMPELE

Un esemplar

Acastă foare ese odată pe săptămână

DUMINECA

Abonamentele se fac în passagiul român No. 9—11; iar prin districte pe la corespondenții sîi postă, trimițându și prețului.

50 bani.

PREȚULŢ ABONAMENTULŢ

Pe an pentru capitală.....	24 lei noii
pe jumătate an.	12
pentru districte pe an.....	27
pe 6 luni.....	14
pentru străinătate.....	37

Proprietar, T. I. STOENESCU

PENTRU ABONAMENTE ȘI RECLAME SE VOR ADRESA LA D. CONSTANTIN STOENESCU GIRANTE ȘI ADMINISTRATORE.

REVISTA

Guvernul ciomagașilor în sfîrșit se întărește din ce în ce mai solid și mai profund în rerunchii națiunii din năuntru, în respectul publicu în afară; asemenea și soliditate a ciomagașilor în țerra!... respect și admirare a es-pușcăriășilor în afară!. *Prea o slavniciu ca se vînda Prutul! Român, ca se facă din gurele Dunărei Iordanul Jidovescu; Cavaleri de pisici mörte și de pinteni ungurescu, pentru ca-se vînda fruntariile remase libere și drepturile românilor, pentru o Lulea de tutunü Împărătescu, și uă felie de Șuncă Ungurească; Politici pentru o șgardă cu Cocosu-roșu, ca se arate lumii, România ca fică rasei latine, îmbrăcătă în căciulile Ucigașilor drepturilor franceze la 1815 sub nemuritorul Blucheru. Iată guvernul sfântului Popa Tache, protopopü și sfînitü de marele sfântü primatü alü României! Demnitate, autonomia, Semandia națională a marelui poporü Român, santinela care pădesce ușele orientulü, iată o trimisă de alesii ei la plimbare tiptilü, ca se facă ce?... totü ce se pöte face tiptilü, în întunerec, și în Șoptă, o jalnică reprezentatie.*

Iată ce credü necredincioșii despre bländulü, lealulü, liberalulü, și intelegintele nostru guvernü, ca succese politice cu Europa!...

E tristă desceptiunea lorü!... dar ce se le facemü?... disperarea a intratü în inima lorü; o scimü; cine le strica?... totü ei suntü vinovați. — Nu le pöte intra nimeni în voe!...

Pe totă ziua Monitorulü cu pajire disü Romanescu, Monitorulü cu trămbița, Monitorulü Popa Tache, Monitorulü adunătorei naționalé tóte cörespondențiile Rusesci, Turcesci, Unguresci, Nemțesci, Șvabesci, de tóte fețele, cüntü Politica demnä și națională

a guvernulü nostru; și ei tot trancanese, totü nu credü triumfulü nostru!!...

Ministerulü nostru s'a încarcatü de la Capü și până la Piciöre de sgarde, de căciuli, de potcöve, de panglice și de panglicele, de ceacșiri, de felü de felü de gaitę și de pasaruici poleite și făuite, de țigări și de lulele împărătesci, și ei totü flecărescu! nu voescu se creadă în triumfurile nóstre politice cu Europa, pentru interesele sfintei Patrii. — Monitorulü adunătorei naționalé le da comunicatü, chiarü ca autentica LISTA DE BUCATE, cu care ÎNDOAPÄ ÎMPARAȚII, patrioticele stomachuri ale membrilorü adunătorei guvernamentale, și opoșitiunea totü nu crede în triumfulü și mărirea nóstranațională, prin capacitatea și Patriotismulü Guvernulü alü prea sfînitulü Popa Tache!! Ce e de făcut nu scimü! — nu credü în Oamenü, ca Patrioșü Guvernulü nostru; nu credü în împărăti! nu credü în sfînti, ca sfîntulü Popa Tache!... nu credü în nimicü... atätü mai reu pentru ei!

„Credința te va mântui“ dice Evanghelia... și opoșitiunea totü nu crede!... „Are ochi și nu vede; are urechi și nu aude!“

Suntü oameni nemirutiți și nebotedați, cu toate molitfele simțitöre cele-aplicatü pe capü și pe spate prea-o sfîntia sa Popa Tache!

Suntü remași totü păgani cu toate că le-a cititü pe urechi sfîntulü Pastorü evanghelia diley: „la începutü era Popa Tache; și Popa Tache era Guvernulü și Guvernulü era Popa Tache!“

Și toate aceste paraclisse și acatiste tinü mereü de vre uă 8 luni de zile aplicate cu religiositate de sf. nostru Guvernü; și păcătoșii totü nu credü; totü nu se pocăescu!... noi sfîrșimü cu jale și cu măhnire, strigandü nelegiuțilorü dupe toate treptele Păcătorei:

„Iartale lorü, Dömnö, că nu sciü ce facü!“

„Pocăitiva, fariseilorü, căci împărătia vöstră este pe sfersitü; adică pe fundü cum am dice.

Pentru conformitate
Cavalerulü Cocosulü Roșü

A TREIA EPISTOLÄ CONFIDENTIALÄ

FRATELULŢ NOSTRU CHESARIE GIUVAERGIULÜ

Scumpe frate Chesarie!

De astă dată viü numai ca se-mi vörsü foculü către tine între äști patru pereți, căci imi vine se crăpü de necazü, și nu-mi dä mâna se vorbescu către nimeni altulü! Credü că aici la tine suntem singuri amänduoi.

Sufletulü mi-e amăritü, frate Chesarie, dä-mi amăritü sciü cumü era și sufletulü têu în diminetä blestematei zile de 11 Februarü, atuncü cândü dupę ce eșiși până în piața teatrulü de te incredințasi prin tine însuși despre ceea ce-ti spunea tötä lumea și tu nu credę, adică, că

Sburase puilü cu teiulü,
Toemai cândü crea temeulü,

Perise puilü cu ața,
Toemai cândü simțü dulceta,

tu te întorseși acasă friptü, opăritü, galesü, împleti-cindu-te și suspinändü cu sughituri ma nti'alta, în câtü ni se tăiaše inima că era să te piardă România și pe tine, giuvaerulü celü de pominä!...

Vedü acum, frate Chesarie, că eu avem cuvintü cândü iti spuneam că păcätösulü äla de ortagiü alü nostru, Petrache inferatulü, are cupuşä de pun-gaşü nemernicü? Înțelegi acum în câtä amăgire ai fostü tu care mi-l laudai ca pe o piaträ nestimatä demnä de ortaoa nóstră, alle cărei sublimé drapelü și devisä suntü bătă și chiverniséla prin loemale cu tertipurü și cu perdea, iar nu prin hoti de masalagii și așa de öie, ca alle ästuï borfașü nerușinatü? Convinsuteai acum că eu sciäm ce pömă este mucosulü D-talle amorașü de Peträchitä, cândü me totü tinem de capulü têu de a nu-i da atäta obrazü, ei a-lü ținea tare în frëu, căci este o haraminä spurcatä care, cu ghiarele'i lungi și murdare, o se ne facä borböța toemai cândü ne va fi lumea mai dragă?... Darü, äși!... Tu, în loc se-i puși și botniță, și chiarü și jujeulü, spre a nu-și viri ritulü seü laom prin tóte bölcucrile, mi-lü împötoțonäși, mi-lü giugiulüși și-lü lăssași să se răsfețe turbatü în apele lui de öbrăsnicie! Eü, bietü, tocam mereü la urechiușele lui moșü Chesarie despre acestü haiducü brädü, și moșü Chesarie alü nostru, inversunatü și în politica cea mare, n'aude, na vede, na greulü pä-mientulü, pinä o päțiräm böcänä cu totü întregä ortaoa nóstră guvernamentalä, ast-felü încätü ni se jupui

tuturoră obrazul ce abia ni-l mai spoisem cu bîdî-neoa din bita lui Popa Tache!...

Poftim acum, mă rog! bine e? frumos e? eistit e? ca *piatra nestimată* a D-tale, nătărăul ăsta de pungaș, se festeleacă o bătrînețe atîtu de curată și încoronată ca a ta?!... Dacă vî va fi plăcîndu D-vostre celor-ălii ortagi ai noștri mai simandicoși astă hoție cu corne și cu clopoței ce învederă și orbilor arama ortalei noastre întregi, pe mine, vî spui ritos în față, m'a întristat pînă la suflet! căci acum ni s'a ruptu masca sub care abia isbutisem a ne mai pităla, ast-fel în cătu, nici cu bitele lui Popa Tache, nici cu passăruțele și crucioile lentose și tôte ischiularile și teripurile deochiate alle ortagiilor noștri din minister, n'o mai putem cărpi!... și prin urmare, frate Chesarie, pentru noi, ăstia cari ne-am făcut de dragoste cu tôte lumea și ne-am băgat și sufletul în foc, spre a cocoța pe ortagi noștri acolo unde se tolănesc acum și unde ei n'ar fi mai putut se stea fără sprijinul bitelor și tăl-hărilor noastre, pentru noi ăstia care am crezut în făgăduiele tale de habam-bașa procopsit, s'a dus, s'a dus d'aci înainte ori ce nădejde de chivernisela!...

Audi D-ta pînă la ce ticăloșie s'a dus cu obrăznicia acestu ciofingar de hoțoman ortagi al nostru!... Bre! bre! bre!... fricton pragma, măi frate!... Nu-i mai ajuns, cel puțin de o camdată atătea gheliluri de la gheșeturile cu imprumutul comunal, tomitu în cabinetul coconului Vasilică, ortagiul nostru ministerial, votat de sfatul ortalei noastre municipale, încuviințat de divanul ortalei noastre ministeriale, supus la întărirea domnescă și istovitu gata din fuga mare numai într'o di: cu gratificarea lui Godilotu; cu reamănarea eclaragiului lui Gotero; cu scamtarea contractului de pîne al lui Tiebo; cu canalurile Mogoșia și Colțea; cu lé a lunară ce și-a croit'o de la brutari, în tovarășie cu cel-ătu scărboșu ortagi al nostru, Nae Rade-totu, care merge cu plēca pînă la sfîntuială, ca și cel-ătu nătărău de su-icimes ortagi al nostru, Manolică dapeiul de gentaia; nu-i ajuns nici loemalele ce ia din jefuirile haitei capioldașilor sei de mēserie sub aripele puterei coconului Vasilică logofătul, nici tôte cele-alte bacșuri și chilipuri ce seim că le are și el, cum le ai și tu; ci, în turbarea lăcomiei lui, și-a întinsu ghiarele-i răpitore pretutinden și s'a apucat se ciordēscă și piatra comunale de prin pietē și de pe ulițe... piatra se-i mănănce capul, nerușinatul dracul!...

S'apoi, după ce vede că este prinsu cu mîna în sac și datu tîrgului, hoțomanul de găgăntă, în loc se lasă piatra furată neatinsă acolo la mōra sa unde o dusesse, și se alerge, spre îmbrodirea hoției sale, la nisca-va alte tertipuri de advocatlicu noștin și cinstit, cel cu trăsura și caii călugărului de la slătari, și ca cel cu banii lui Anușu de la Hingū, sau ca cel cu hatărul lui Strusberg în pisma stipularilor positive din contractul concesiunei drumului de ferru, etc. căci, slāvă Domnului, sunt destule asemenea mostre de cinciuri în toțoș ortalei noastre, el se puse de ardică piatra de la mōra sa nōptea pe furis, dar în vederea a sute de ochi, și ast-fel, cele declarate de densul la cercetarea formală făcută la fața locului de primur-procuror și judele de instrucțiune, a pățito și mai tēpănu calfa noastră, așa cum nulă mai pōte scāpa de pușcārie decātu numai bāta Beisadelei, de va putea fi sfiriitōre și prin judecatorie ca prin pietele și stratele publice; căci, cāndu ilu va întreba cine-va: Daru pentru care trebuință și cu alu cui ordinu s'a cāratu piatra tocmai la mōra D-tale eistite Petrāchiță, s'apoi s'a ardicat d'acolo pe furis tocmai în prima nōpte după dīoa în care s'a denunciatu publiculu astă hoție boerēscă a D-tale? Ce altu va mai putea respunde-elu, fără a se da prinsu, ca țiganulu care, pe cāndu mințea că vintulu l'aruncase în grădina Romānulu, prinsu fiindu cu cēpa furatā în sinu-i, n'a mai putut respunde decātu! „*Veđi, aia, aia, Romānico!*“? Pentru că moftulu îndrugat de dinsulu că inginerulu, din capulu lui, a cāratu piatra la mōra cu pricina ș'a ardit d'acolo cu atāta grabă și zorū numai într'o nōpte, nu se pōte trece la drācoșii de mitocani ce-i pōrtă sēmbetele lu cocou Petrāchiță, așa precum elu a purtat bātele prin casele și capetele lorū, și așa precum mințoșă noastră Beisadea i-a învățat să-și resbune, și mai cu sēmă cāndu ei au vădutu cu ochii lorū astă înduoitā hoție a lui, și cāndu este de obște cunoscutu că nici o piatā, nici o stradă și nici unu locu nu s'a pōte pava fără hotărire a consiliulu comunalu, sau vre unu ordinu alu primāriei.

Hei, bine, măi frate Chesarie, nu veđi că ăstū banditu, bunu de spēnduratū, care scii că avu obrăznicia a pretinde se fie elu mai cu moțu nu numai decātu ortagi noștri din minister, daru și chiar decātu prea cucernicul nostru Popa Tache, protectorulu ortalei noastre guvernamentale; care avu neomenia se pape numai elu tōte loemalele ciordite, fără a-ți da și ție partea cuvenitā, de pe învoiala ce ne spui că ai avut între voi, si fără a ne împărțai și pe noi cu deciuiala; de pe drōea de făgădueli ce ne-ai dat voi tōti, cāndu ne-ai pus bita în mână și ne-ai pornit dīoa nāmideca-mare pe ulițele Capitalei turloei de bēntură și cu întrēgā poliția și garda la poruncile noastre, spre incredințarea noastră că ori-ce tăl-hării, făcute de voi prin noi, voi le veți arunca în spinarea biților Roșii, imprăștiati atunci ca puși de potirnice cāndu vedu fiare sālbatice pentru prima oră în viața lorū; care, ca necuratul de pācalā, alese timpul spre a ne-o juca așa de bōcānă tocmai astādi, cāndu bōla ortalei noastre ministeriale este în crisă de spasmodicā agonie, cāndu noē ne fuge repede pāmēn-

tul de sub picōre și ne sună dōgele, cāndu ortalei noastre tōtā lumea, și chiar Popa Tache alu nostru, au început se-i cānte pogribania, cāndu pentru noi n'a remas de cātu ani se rosti și „*večnica pomenire!*“ acestu uenic nēoșu alu lui Marin Bālan și favorit al tēu, frate Chesarie, diēu, cu astā gugumānōșā hoție a lui a pus virul acum la tōte tielurile noastre a dērāmat tōte marafeturile fabricate de ortaoa noastră, ne-a dat pe tōți pe bēte, și a isbit de mōrtea chiar în ighemonicōsa tombatēra a simandicoșei noastre Beisadea!... și ne amu topit, amice!... O! dāca numai tombatēra Beisadelei aru fi scāpat nefurtitā și nefestelitā, ortaoa noastră, chiar cu obrazu-i și mai scōrtā din cāt l'a avut tot d'una, tot aru fi mai putut se aibā o rādā de nādejde d'a mai face copācel pe scara ministerială; daru cu cei alți moftagi de ortagi ai noștri, adicā cu gogoșarul de Hagi-Ivat, cu vāfarnicul de fariseu, cu sosia de lambrō-pragma, cu vōfincosul de nādrāgil al habachi, și cu pēcātosul de lāmē mamā-și-pe-mine, suntem duși pe copcā!...

O! fi-s'arū fi stirpit natura cu astā poicaturā de sar-sailā, ca se nu ne mai dea acum pe pārlitūrā!... De, de! imi vine, de, se flueru de necazū!... Eacā, în sfirșit, moșu Chesarie, că și tu, cu totu capul tēu cel colelie cu care scii așa de nemerit se descoperi pretioșele māssele de mistreți anticū din timpul lui Beisadea Chimiță, și minunatele ole cu cenușā ale babelorū zimnicene tocmai din a șēptea decadā din uitatul secol al noē-spre-decilea, fusesi trasu pe sfōrā de ăstū vestit pungaș de Petrāchiță? Ba încă, nu mi te jucā în vicieim numai pe tine, ci și chiar pe bașu-pehlivanul nostru ortagi, cel care l' intronā în primarie cu tobe și cu surle, spre ciracladisela!...

Apropo de primārie. Daru bietul nātāflete āla de primarū ortagi al nostru, ce se mai face, frate Chesarie?... Omū mai fără colārezi în capu și de cāt densul, ba, ba, ba! Elu care trecea de un omū cinstit și independent, căci avere i-a datu norocul destul; elu, care, dāca aru fi voit se serve în adevērū interesele capitalei patriei sale, iarū nu numai p'ale ortalei noastre, putea fi alesu de preferință în consiliulu comunalu, se consimțā a fi impusū capitalei cu bātele lui Popa Tache și instalatū în primārie cu batjocure ce nu s'a mai pomenitū, ș'apoi se adere la tōte aceste triste comedii numai ca se trecā în haitā cu ca d'alde Petrache Inferatul, Nae Rade-tot, Manolică Zapciul de gentaia, etc. și incongiurat de cei mai arātați cu degetulu es-puscāriași?! Astā nādrāvanā minune a ta, moșu Chesarie, mie nu-mi pōte intra āncā în capu!... Se vē jucāți mendrile vōstre în socotēla unu omū ce a avut nerozia se se încrēdā în palavrele vōstre, asta nu mi se pare faptā de omenie... Bietulu omū, dracu l' sui în corabie! Din bunū sūravan ce erea, acum își dobēndi și el numele de... Daru sē-lū lāsāmū și pe dēnsul a se culca și d'aci înainte depe cum își va mai așterne, și se ne întōrcem la vorba noastră despre hoțiile risgāiatulu tēu de Petrāchiță care pe mine mē sēcā la animā!...

A! da se face dīoa, frate Chesarie!... Mē ducū daru acum se mē culecū, căci sunt oboșit sufletēscē, și ne vom revedea negreșit, fiind-cā mai amū sē-ți spui multe.

Somnū ușorū, frate Ghesarie!

Iarū elu.

TURTA-DULCE

CE-A FOST GLUMĂ NU E GLUMĂ

I

Nēmțule, vorbā curatā.
Eū la tōte mē aseptū,
Acum nu e c'altā-datā
Sā stāmū strāmbū, sē vorbimū dreptū
Sā-ți vorbescū din hystorie:

Venē-i de la bātālie.
Cānele mi-ți-li māncasse-și,
Vinulū ți-lū-ai fostū bēutū,
Custura ți-o lepādasse-și,
Laibārulū ți-ai fostū vēndutū;
Iar pușca (d'ei fi avutū)
Spun cā nici n'o descārcasseși
(Buni-ōrā c'a ș'acuma
Cāndu întrece tōtā gluma)
Remāsese-și în nādragi
Și c'o trēntā de disagī
Și c'o dēmā n' tinichea
Turbure ca vai de ea.
Și ținēi cā e uā pintā
De vinū de-unde brōșca chintā.

Ce se facā și romānulu
Cāndu așa erā jupānulu
Intr'ua stare camū nemțescā
Erā timpū sē-lū flustureascā
Or de laibār or de mumā?
Fācu și ellū, bietū uā glumā.

Ca speriatū se uitā:
„Turci!!!“ jupāne! strigā.
Iar dumnēta, o nanie!
O tulși fără tichie.
Tiutiuca! Cin'te mai ține?
Daī în nas, te'nmoi de vine
Nici-te mai uitū în-apoi,
Ca un omū plin de nevoi
Și tot cāđēndū, pe cum scii
Pān' la podū nici-te mai ții.

Ce făcu-și, ce nu făcu-și.....
Ce sū mai vorbimū acu-și?
Se-ți-fiā fația curatā
Și acum ca ș'altā-datā!
Tremurași cātu tremurași:
Iar cāndu te incredințai
Cā turē de felū nici c'a fostū,
Și cā romānulu e prostū
Cā nu se uitā intāiu bine
Sē vadā cum se cuvine;
Te supārași atunci foc,
C'ai fost bātaie de joc,
Sāu sē mē esprimū mai bine,
Fācutū māniosū la tine.
Și cum erā cātrānitū
Acuma și otelitū,
Fulgerāi, sārēai, tunai
Viī și morți nu mai lāsāi,
Iī dai probe ca se scie
D'a nēmțulu vitejie,
Și-lū trāgēi la judecātā
Cā sō affle lumea tōtā
Cā d'a fostū a lui uā glumā
Ce-aī în nādragi nu e glumā.
Ellū putea sē mi-te-nhate
Sē-ți pāreie alle ațe
Și vārteju sē mi-te-adducā,
Pūlberea sē ți sē ducā
Dar lāsā gluma totū glumā
Și te gratulā de mumā
Ridēndū și lāsāndu-ți pace.
Cāci c'um șiocāi ce pōți face!

Bine, jupāne, altā-datā
A fostū de, precum a fostū,
Or curatā, or spālātā
Scie lumea cam de rostū.
Sē lāsāmū trecute lupte,
Cā rāu sē cossū celle rupte
Hassan pōte te-a cārpi
Cum sē n'ai cum mai cārmi.
Dar acum nāiba te-a pussū
Sē viī chiar pre cum te-ai dusū?
Și apoi sā mai ai nassū
Lātū, tunsū, de Ungurū-rassū
Sā ceri fār-a sēmānā
Sē mi-ți seceri dumnēta?
Fārā sē descārē uā flintā
Sāu sē scoți biata custurā,
Se te pui pe bāturā
Nu de unde brōșca chintā
Ci din vinulū bravilorū
Pe indēmnullū slavilorū.
Nu te mai uitū nici la nime,
Nici rușine-ți-e de lume.
Apoi la nēmțū speculirtū
Una ca și retrirtū
Aide și la speculatiū
Cu nume de proclamații

Cu produse
Și cu fructe (1)
Ca celle d'alaltā-eri
Altoite de Ingheri (2)
Sē lāsāmū ș'astea cā elle,
Ne-or da, or-ți-or dā prin pelle;
Trecā meargā la uā parte
Cā e cine le desparte.
Dar ca om de omenie
Ce nu-mi place sē glumescū
Nici sē facū la poesie
Eū pe prosā te-ntetescū
Și te-ntreb: ce-o fi sē fie!
Nēmțule ea-mi spune mie
Cum sē făcū, cum sē dresse,
Așa poponețū și-nfptū,
Cine dracu ți-a dīssū Hesse?
Mānca-ți-ai numele friptū!

Astā glumā e fārtate,
Sāu e lucru scrisū?
Vis e sāu realitate?
Spune singurū omenossū,
Cā tōți rid, risul nu-i mic
Și totū eū sārācul stricū?
Și nu ridū de nașu-teū
Sāu de her-fon tatā-teū,
Ci ridū chiar de dumnēta,
Cā esci și de mascara.
Ai umplutū salōnele
Liventāși madamele,
Aū fugitū cocōnele
S'au speriatū mamele.
De orba bāteilorū
De plōea scāietilorū
De pufū allū boerilorū,
Chiar ș'alū vistierilorū,
Cā nu e de jucārie
Nici-chiar de māncatorie.
La nāiba, esci de ocarā
Du-mi-te și mi-te carā.
Ptiū! jupāne chiar din nume
Fārā sē mai faci ce-va....

(1) Sē scie proclamația ce dederā nēmții la intrarea lorū, unde indēmna pe Romāni sē nāsuscā la dumnēlorū și le promisea cāte produse tōte.

(2) Macelulū de la bisserica Mani.

P'ână s'affi de la lume...
 Uită-te și dumneta....
 Că și p'ascuns și de față
 Tôtă lumea are grătă
 Fugă, crede-mi, și calici
 Póte-or ramănea hibrici (1)
 Că așa e firca lor
 Câtă trăesc și până mor.

D. BENGESCU ÎN AFACERI IMPORTANTE.

Orologiul sună unu dupe ameață. Funcționarii mici și mari încep să se aduna; dorobanții și ușierii se pun în mișcare; ei furnică în toate părțile strigându în dreapta și în stînga: „așezați-vă fie care pe la post, adică pe la ușile de pață!” Bieții reclamanti care umple scările și coridoarele, tremură de frică să nu se întorcă și ați a casă fără nici un rezultat, ceea ce li se întimplase de mai multe luni!!

De-odată se aude un șgomot în curtea visterii, toți se întrebă cu spaimă: ce este? ce este?

D. Căpitanul intendentului al visteriei striga din ușe: „faceți loc! vine Măria sa D. secretar general!” toți dorobanții srigară în cor: ura a a! Numai reclamanti suspinară din băerele inimii!!

Birja trage la scară, casierul și cu un șef de secție, amîndoi ațiați și bunii tovarăși ai D-lui secretar, îl ia de supțiori, îl dau jos, îl duc la braț pînă sus în cabinetul său; dar uă pață groșavă la urcarea pe scară se nu care cum-va să i se cletine ceva în capul D-lui secretar, și din această cauză să și piardă ecuilibrul, ba poate chiar și memoria, c'apoi hait ne-amă topit!!! S'a dus finanțele dracului!!!

Dupe ce îl aședă pe fotoliu, se dau mai la o parte așteptîndu cu mîinile pe pept ordinile Domnului secretar general.

D-sa, dupe ce se aședă bine pe fotoliu, scote din buzunar un peptine, își netește pîrul, barba și mustățile care cată în gură, apoi își pune pieptinile pe masă. Tușeste de două trei ori, se uită împrejurul său, ia clopoțelul cu cea mai mare îngrijire și sună.

Costache dorobanțul. Porunciți, Măria vóstră!

D. Secretar. Să mî chiami pe toți șefii de serviciu.

Costache. Să trăiți Măria-voastră! dar domnilor nu a venit încă pînă acum. Numai D. Comptabilul general care e aici presinte.

D. Secretar. A ba! ce spuți?! da! da! bine dicit, e colo, il vădă acum, asta e ceva important!.. dar domnul șef al secției tutunurilor?

Cost. D-sa, a fost adineaora când ați venit Măria-voastră, și s'a dus acasă. Dicea că e somn n'a dormit toată noaptea, căci a avut uă afacere. Ordonanți săl chiami?

Secretar. Nu, nu, nu mititelul! Ellu, de sigur a fost dupe afacerea ce lam rugat, și negăsind timp ca să i vorbească, a stat toată noaptea pe sub-ferestre; dar de sigur rezultatul trebuie să fie satisfăcător. Ai? ce dicit? așa e Costache, că asta este foarte important?

Cost. Da, Măria Ta!

Secretar. Dar Directorele de la domene n'a venit?

Cost. (uitîndu-se la D. secretar și stînd gata a pufni de rîsu.) Da, Măria Ta, a venit.

Secretar. Bine, bine. Il voi vedea eu însuși.

Secretar. D-le Lambru! stii că te-am rugat, alaltăeri pentru uă afacere importantă, ce dicit? te-ai înțeles cu arendașul acela, stii? fiind că creșu că poate să viă ați, și pentru-că daca nu te-ai învoit să mai aminăm confirmarea.

Lambru. Suntă gata, m'am înțelesu atitu cu el, cât și cu Stefănică; prin urmare puteți cere confirmarea.

Secretar. A, prea bine! asta, veți frate, este cu adevărat uă afacere importantă.

Un reclamant. Domnule secretar! am venit dupe cum ați bine-voiu a mî dice, creșu că acum afacerea mea este terminată și nu am de cât să vă mulțumesc cu uă adincă recunostință.

Secretar. Da, da, isprăvit; dar fi bun, șezi, făți uă țigaretă daca ai, și fumeață.

(Caută în portofoliu hărtia reclamantului, care se infundase de vre-o-trei săptămîni și negăsindu-o, se adresează către reclamante).

Secretar. Dar, stii, domnule, că hărtia D-tale nu s'a întorsu încă de la... Domn?!

Reclamant. Ce fel, domnule secretar, nota mea nu are nici-de-cum a face cu sancțiunea domnească, ea e privitoare la 2 perechi de însurături și uă pereche cisme noi de glase, care peste totă facu cinei galbeni.

Secretar. Ce spuți, frate! așa să fie oare?

Reclamant. Așa, domnule secretar, nici mai multă nici mai puțin.

Secretar. Bine, frate, bine, vino mâine dar, și totul va fi sfîrșit. (Bree ce afacere importantă).

Al doilea reclamant.

— Domnule secretar! am niste mandate de plătit și domnul casieru, de și are bani dupe cum am vedut, dar nu voeste să plătească.

Secretar. Poate că ați plătește armata.

Reclamant. Daru, doamne sfinte! eu nu ceru pentru mine. Pofțiți mandatele, și vă încredințați de adevăru, mâine plecăm cu regimentul la lagăru, oamenii n'au ce mîca nici mâine; vă rog dar, domnule secretar, bine-voiu a ordona achitarea mandatelor.

Secretar. Care va să dicit pe D-ta te aduce aici o chestiune importantă; ia șezi daru și fumeață daca ai, (sună clopoțelul, dorobanțul apare) Să vie domnu Mărgăritescu!

Mărgărit. Sunt la ordine, domnule secretar.

Secretar. Uite frate, domnul ofiteru cere bani; așa e că nu sunt bani?

Mărg. Da, domnule secretar.

Secretar. Domnule ofiter! te rog, spune domnului împrejurarea care te aduce pe la noi.

Reclamant. Domnule secretar! v'amă spus D-vóstră totu.

Secretar. Nu face nimic, spuneți mai tare să audă și eu, ș'apoi vom vedea.

Reclamant. Domnule secretar! imi trebuie bani; căci moru soldații de foame.

Secretar. Stii ce frate? vino mâine și de sigur afacerea D-tale se va termina. La revedere, frate! la revedere! (acesta e semnalul că trebuie să întorcă spatele).

Reclamant. Daru, domnule secretar....

Secretar. La revedere, frate, la revedere.

Al doilea reclamant.

Reclamantul. Domnule secretar! am venit!

Secretar. Bine, vădă eu că ai venit; daru ce afacere importantă te aduce pe aici? ai să dai, să ei?

Reclamant. Și una și alta, domnule secretar, să ia contractul moșiei în chestiune și să răspundă bani, m'amă înțelesu cu D. Lambru.

Secretar. Ce spuți frate? amîndouă de odată și confirmarea pe d'asupra? Bun, bun de totu. Ia șezi și fumeață daca ai, pînă voiu isprăvi eu coala, ori dute mai bine la domnu Lambru; chestiunea dumitale, de și e importantă, daru noi amă regulat terminarea ei cu succes... La revedere!

Reclamant. Domnule secretar! Primarul comunei, m'a confiscat uă cantitate de tutun și această confiscare e nedreptă. Prin acesta s'a comis un abuz de putere, numai și numai ca să și răsbune. Și călcarea constituțiunei totu odată.

Secretar. Ce spuți, frate? afacerea D-tale e importantă, Ai? ce dicit?!

Reclamant. Da, Domnule secretar.

Secretar. Dute, frate, la șeful serviciului competente, și și va regula importanta D-tale afacere.

Reclamant. Amă fostu, și D-lui m'a trimis la D-stră.

Secretar. Ce spuți, frate? care va se dicit afacerea D-tale e prea importantă. Bre e e! să vie d-nu șef al serviciului competente!

(D. Șef al acelui serviciu intră)

Secretar. Domnule șef! stii ce spune domnu? dice că i s'a confiscat nisce tutun abuziv. Ai? ce dicit? să dăm ordin să i libereze tutunul? ce felu, asta e o afacere prea importantă!

Șeful. Da, domnule secretar.

Secretar. Daru daca i-omă libera tutunul nu ne compromitem? ai? ce dicit? șezi domnule. Făți uă țigaretă daca ai, și fumeșă. Domnule șef! te-ai înțelesu cu domnu asupra astui casu important?

Șeful. Da, domnule secretar, casul e foarte simplu, și eu m'am gîndit prea seriosu. Pentru ca să nu ne compromitem noi, amă și făcutu un referat Ministrului, prin care îi supu casul la cunoștința D-sale. Fiind că, știți D-vóstră, Ministru e răspunțătoru.

Secretar. Ce spuți frate? asta-i important! bine ai făcutu. Ș'apoi creșu că Ministru va iscăli liberarea tutunului?

Șeful. Dupe referatul meu, va iscăli.

Secretar. La revedere domnule! pe mîine, afacerea dumitale va fi terminată.

— Apropo! domnule șef! ia apostilă hărtiile astea, și: „la serviciul competente.”

Șeful. Prea bine. Daru hărtia asta cere deslegare de la D-vóstră.

Secretar. Ce spuți frate?! trebuie să fie importantă, S'o dea Ministrului.

Șeful. S'a dat, și a dicit că de ce ești D-ta secretar; d-sa se ocupă exclusiv cu politica internă și esternă.

Secretar. Ado frate s'o vădă a casă!

Șeful. E foarte urgentă.

Secretar. Bine, bine. Trebuie să fie importantă.

(D. Secretar sună clopoțelul, dorobanțul iarăși apare).

Dorobanțul. Ordonanți, Măria ta!

Secretar. Se vie șefi de serviciu cu hărtiile de iscălit, fiind că amă uă afacere importantă și o să plec.

(Dorobanțul ese și de îndată să ivește cei chemați, cu brațele pline de hărtii.)

Secretar. A! daru multe lucrări aveți ați, și trebuie să fie importante.

Unul din șefi. Da, domnule secretar, multe suntă de mai multu timpu rămase neiscălite.

Secretar. Ce spuți frate?! ș'or fi importante, să vedem.

Șeful. Da, domnule secretar.

Secretar. Asta ce e?

Șeful. Uă licitațiune pentru furnitura cancelariu.

Secretar. Asta este foarte importantă, e chestiune de bani și aru trebui s'o iscălescă Ministru.

Șeful. Nu e nimic seriosu.

Secretar. Așa? bine s'o iscălescă; dar asta ce e?

Șeful. Unu model de tarife care ilu vomă trimite să se publice în Monitoru.

Secretar. Nu conține în ellu nimic importantu?

Șeful. Nu, domnule secretar.

Secretar. Bine, ado s'o iscălescă și pe ea.

(Dupe ce iscălește, se uită puțin pe hărtie, apoi sterge iscălitura cu degetul.)

Șeful. Daru ce faceți, domnule secretar.

Secretar. Bine frate! asta este importantă și trebuie s'o vadă Ministru; cât pentru stersu cu degetul, nu stiu ce amă, că m'am deprinsu așa, daru nu face nimic Apropo, domnilor, daru nu vedu iscălite conceptele de D-stră.

Șeful. Nu e de trebuință, domnule secretar; fiind-că amă iscălitu originalele sub-iscălitura D-stră.

Secretar. Nu; nu trebuie să știu eu cine a lucrat-o? asta e uă chestiune foarte importantă.

Șeful. Ați iscălit numai una. Pe ceste-lalte nu le iscăliți?

Secretar. Nu; fiind-că uite-te, frate, amă uă afacere importantă. Le voi iscăli mâine. Acum, amă combinat unu proiect foarte importantu și tot-uă dată și iconomicu. Prin acestu proiect voescu să contopescă teatrul cu domeniile. Și fiind-că nu se găsescu cu înlesnire artistu, și de și se găsescu prea puțin, apoi suntă și prea scumpu plătiți. Priu urmare pe artiști voi să i suplinescu cu călugări cari nu facu nici uă trebă dupe la monastiri, și căroro li se da numai mîncarea; asemenea și artistele le vomă luă de la schitul Zanfra, și cu acestu mod scăpam de uă mulțime de cheltueli. Așa e că proiectul meu e foarte ingeniosu și foarte important?!

Șeful. Da, domnule secretar, e minunat...

(Bietul șefu ce era să mai dicit și elu).

Secretar. Apropo! spune șefului comptabilităței, să mî dea uă copie dupe registrul datoriei publice și private, fiind-că mî trebuiește pentru ingeniosul meu proiect, în care voiu adăoga și uă mică statistică.

Șeful. E peste putință să vă dea uă copie, pôte să vă dea registrul, căci pentru ca să copiese acestu registru, nu i aru ajunge nici trei luni.

Secretar. Să pue unu copist sau doi și totul se va face. Asta e importantu. Pe mâine speru să lu amă?...

(Șeful ese cu mîinile la gură ne mai puțin și stăpîni risul.)

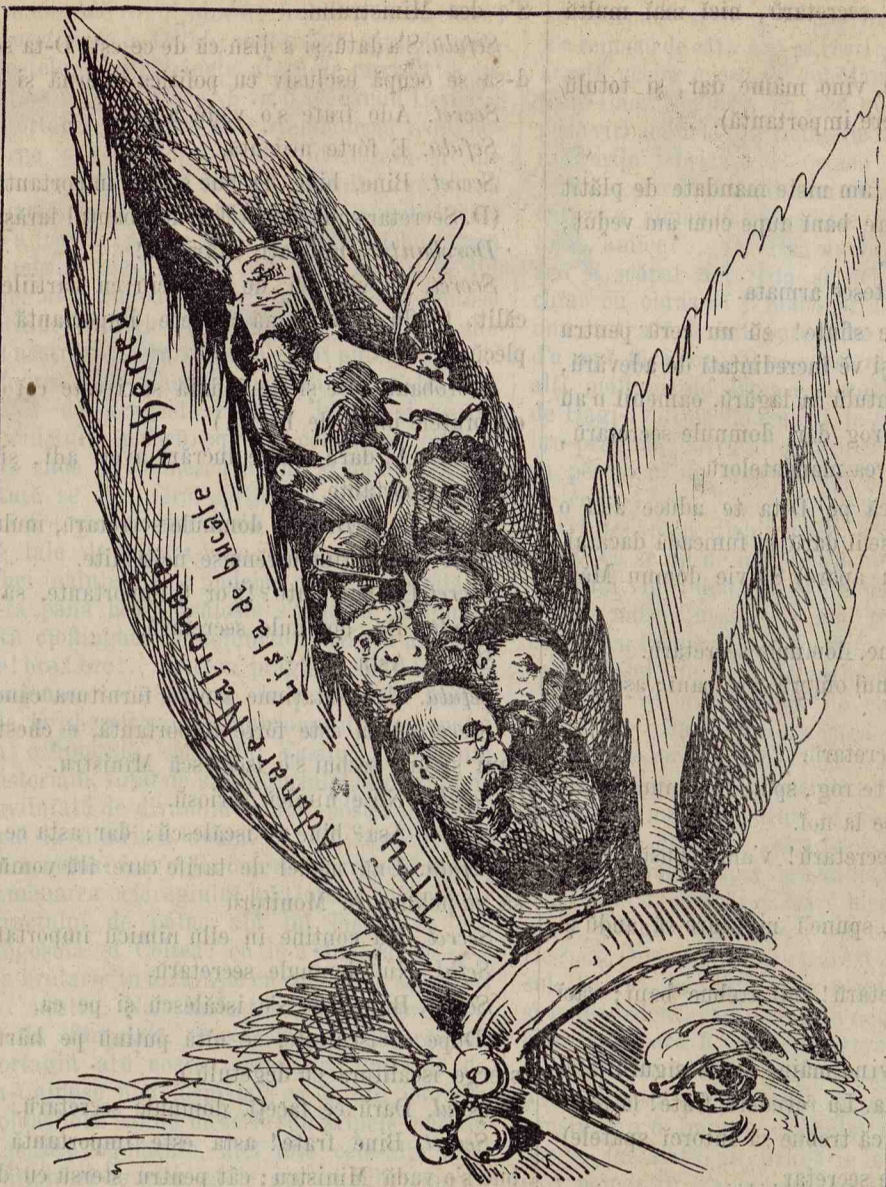
Ast-felu e caracteristica D-lui Bengescu alu II; ast-felu patu toți cu importanta D-lui; daru de sigur că va regula finanțele țerei sau că finanțele ilu va regula pe D-lui. Cine nu crede, n'are de cât să vadă. Bre e e! ce mare om!!!

ANUNCIU

Abonamentele pe 6 luni începute cu No. 13 al foi, expiră cu No. 39.

Suntă invitați toți D-nii abonați al caror abonamentu expiră cu menționatul număr, a ne înștiința mai de timpuriu, spre a nu suferi întreruperi în espedierea foilor, căci cu No. 40 se va suspenda espedierea. Administrația.

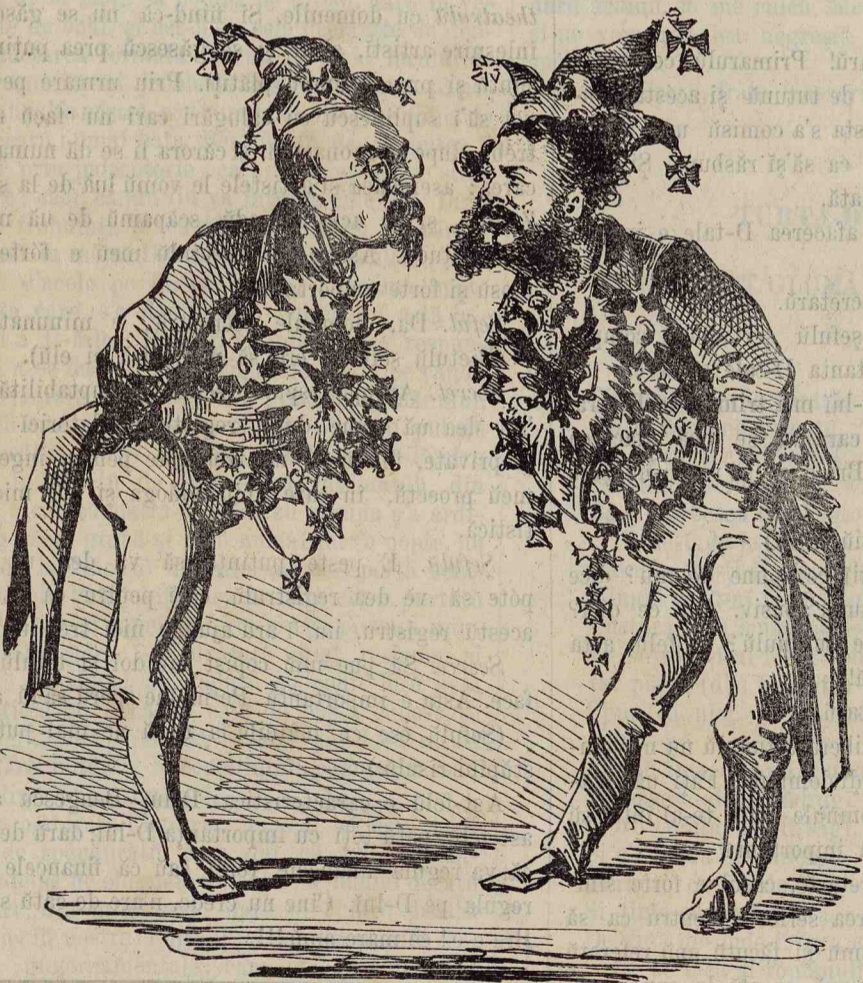
(1) Aluzie la principiul Limbric.

În cabinetul actual totul stă
într'ourechea.

Astă țigare imperială trebuie păstrată bine și
lăsat moștenire Strenepoților mei.

Expozițiunea universale de decorațiuni
luate pentru țară.

D. Cogalniceanu, nici odată n'a spus adevă-
rul, decît în ședința Senatului de 5. Septem.